Dosar nr.1-517/2025
1-24143754-09-1-25062025

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

13noiembrie 2025 mun.Bălţi R.Moldova

Judecătoria Bălţi sediul Central
Instanţa de judecată, în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Guţu Andrei
Grefier Nona Moroșan,
Cu participarea: -Procurorului Bordei Natalia, -avocatului Darii Vladimir, -inculpatului Galii Dumitru, -translator Pîslaruc Marcel,
examinînd în şedinţă de judecată publică cauza penală de învinuire a lui

- GALII DUMITRU *****, d.n. *****, IDNP *****, domiciliu mun.Bălţi *****, *****, studii medii, nesupus serviciului militar, neangajat în câmpul muncii, cetățean al R.Moldova, anterior condamnat -sentința Judecătoriei Bălți din 31.10.2011, art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, la închisoare pe un termen de 2 ani, cu aplicarea art.79 CP, fără privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a exercita o anumită activitate, în baza art.90 CP, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an;
- sentința Judecătoriei Bălți din 15.04.2014, art.190 alin.(5) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe un termen de 3 ani. Conform art.84 alin.(4) CP și art.85 CP, la pedeapsă definitivă – 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe un termen de 3 ani,
- sentința Judecătoriei Bălți din 26.03.2018 în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, aplicînd art.84 alin.(1), 85 CP, la 13 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul gestionării banilor și bunuriloe materiale pe un termen de 4 ani. Prin decizia CA Chișinău din 13.11.2019 condamnat în baza art.190 alin.(2) lit.c) CP, aplicînd art.84 alin.(1), 85 alin.(1), (2) CP, la 13 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa fancții și a exercita activități în domeniul administrării bunurilor patrimoniale pe termen de 4 ani;
- sentința Judecătoriei Bălți din 06.10.2020 în baza art.190 alin.(4), 190 alin.(1), 190 alin.(1), aplicînd art.84 alin.(1) CP, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa fancții și a exercita activități în domeniul administrării bunurilor patrimoniale pe termen de 3 ani. Prin decizia CAB din 07.06.2022 în baza art.190 alin.(1), 190 alin.(4), aplicînd art.84 alin.(4) CP, la 11 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități în domeniul administrării bunurilor patrimoniale pe termen de 5 ani.

în săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod Penal,

Cauza penală rejudecată în temeiul Deciziei Curții de Apel Nord din 05.06.2025, fiind casată sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 23.01.2025, în latura pedepsei penale.

Termenul de examinare a cauzei: 20.06.2025-27.10.2025.

Procedura de citare legală executată.

Instanța asupra cauzei

C O N S T A T Ă:

1. Potrivit sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 23.01.2025, în ordinea prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, GALII DUMITRU a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru că, având scopul sustragerii ilicite a bunurilor altei persoane, danduşi seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor şi admițând în mod conștient survenirea acestora, în perioada de timp din 30.03.2024 până în luna mai 2024, aflându-se pe teritoriul mun. Bălţi, având drept scop sustragerea ilicită a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere şi inducerea în eroare, sub pretextul investirii unei afaceri cu telefoanele mobile, a sustras de la Inachevici Vladislav, bani în suma de 15000 lei, cauzându-i astfel părții vătămate daune materiale în suma totală de 15000 lei.

Judecând prezenta cauză în procedura simplificată, prin prisma probelor administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, instanța de fond a concluzionat că, vinovăția inculpatului Galii Dumitru a fost dovedită integral şi acțiunile acestuia le-a calificat conform prevederilor art.190 alin.(1) Cod penal - escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menţinere în eroare, fiind recunoscut vinovat Galii Dumitru de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal şi în baza acestei legi se stabileşte numitului pedeapsa sub formă de 120 (una sută douăzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității. Controlul executării pedepsei urmează a fi asigurat de Biroul de Probațiune Bălți.

2. Sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din data de 23 ianuarie 2025 a fost atacată cu recurs de procurer, fiind solicitată casarea parțială a actului judecătoresc contestat, cu trimiterea la rejudecare a cauzei penale, în aceeași instanță de fond, în alt complet de judecată.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Nord din 05.06.2025, recursul procurorului împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 23.01.2025, în cauza inculpatului, a fost admis, cu casarea ei în latura pedepsei penale și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției instanța de recurs a ajuns la concluzia că recursul procurorului urmează a fi admis în sensul descris supra, sentința instanței de fond urmând a fi casată în partea ce ține de pedeapsa penală stabilită inculpatului, cu menținerea celorlalte dispoziții ale sentinței, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

Potrivit prevederilor art. 447 Cod de procedură penală, (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În conformitate cu art.444 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele

de fond în cazurile în care: procesul penal a fost încetat greșit din motivul că există o cauză de înlăturare a răspunderii penale.

În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct.2) lit.d) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii admite recursul, casând hotărârea integral, şi ia una din următoarele 6 soluții: dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Cu referire la caz, Colegiul penal a considerat că, instanța de fond a emis o pedeapsă prea blândă în privința inculpatului Galii Dumitru, nejustificat a aplicat pedeapsa sub formă de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității, hotărârea instanței de fond nefiind coroborată cu circumstanțele reale de drept şi de fapt stabilite, atât în cadrul urmăririi penale efectuate pe acest caz, cât și a celor examinate în cadrul ședinței de judecată. Argumentele invocate în recursul procurorului fiind întemeiate. În acest sens, Colegiul penal atestă că dispozițiile art.75 alin.(1) și (2) Cod penal, stipulează că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a ani prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viaţă ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Sub aspectul prevederilor legale enunțate, Colegiul penal a statuat că pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune. Mai mult, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreţ față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Individualizarea defectuoasă a pedepsei, din conținutul sentinței de condamnare, compromit legalitatea verdictului contestat, materializând derogări de la art. 61 și art. 75 Cod penal, instanța de fond pripit a conchis oportunitatea aplicării față de inculpat a pedepsei sub formă de ore muncă neremunerată în folosul comunității. Respectiva eroare a instanței de fond urmează a fi înlăturată la o nouă judecare a cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri ce va avea calitatea actului de justiție, prin care să fie aplicată inculpatului o pedeapsă echitabilă în raport cu fapta comisă efectuând o analiză mai complexă și minuțioasă a personalității infractorului urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, înainte şi după săvârșirea infracțiunii.

Cu referire la caz, Colegiul penal a constat că în cererea de recurs a procurorului a fost invocat dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei stabilite inculpatului de către prima instanță sub aspectul că instanța de fond nu a ținut cont de gradul prejudiciabil sporit al faptei săvârșite de către inculpat, precum și de personalitatea acestuia, care, cum s-a menționat

mai sus, anterior de nenumărate ori a fost supus răspunderii penale pentru comiterea infracțiunilor similare. Analizând sentința supusă recursului, Colegiul penal a conchis că instanța de fond nu a pătruns pe deplin în esența argumentelor părții acuzării, motivând superficial soluția emisă, fără a-și argumenta soluția în acest sens.

Or, potrivit lucrărilor cauzei penale rezultă că, anterior Galii Dumitru, a fost supus pedepsei cu închisoarea, cu executarea reală, cât și prin prisma exigențelor art.90 Cod penal, însă nu și-a făcut concluzii respective în sensul corectării comportamentului acestuia în societate, astfel, a comis din nou o infracțiune cu intenție. Prin infracțiunea comisă se constată că, inculpatul nu a contribuit la corectarea comportamentului său în societate şi faţă de instituțiile de drept ale statului R. Moldova, astfel fără nici o remuşcare a conştiinţei sale a comis o altă infracţiune intenţionată prin ce se constată că pedepsele aplicate anterior acestuia nu şi-au atins scopul reeducării şi a schimbării comportamentului acestuia în societate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal a conchis că, în prezenta speță și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs invocat de către procuror, ceea ce duce la casarea parțială a sentinței instanței de fond, în partea stabilirii pedepsei, cu remiterea cauzei la rejudecare în această parte, în aceeași instanță de fond, în alt complet de judecată, deoarece această eroare nu poate fi înlăturată în ordine de recurs, or exigențele art. 449 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală interzic agravarea situației inculpatului la pronunțarea unei noi hotărâri în recurs. La o nouă rejudecare a cauzei instanța de fond urmează să se conducă de prevederile Legii, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale asupra aspectelor evidențiate în prezenta decizie, să argumenteze clar concluziile sale în hotărârea adoptată, ținând cont de motivele casării sentinței atacate, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală.

4. Potrivit prevederilor art.436 CPP, (1) Procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărîrii în recurs se desfăşoară conform regulilor generale pentru examinarea ei.(2) Pentru instanţa de rejudecare, indicaţiile instanţei de recurs sînt obligatorii în măsura în care situaţia de fapt rămîne cea care a existat la soluţionarea recursului. (3) Cînd hotărîrea este casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce priveşte latura penală sau civilă, instanţa de rejudecare se pronunţă în limitele în care hotărîrea a fost casată.(4) La rejudecarea cauzei este interzisă aplicarea unei pedepse mai aspre sau aplicarea legii privind o infracţiune mai gravă decît numai dacă hotărîrea iniţială a fost casată în baza recursului declarat de procuror sau în interesul părţii vătămate din motivul că pedeapsa fixată era prea blîndă, sau în baza recursului procurorului care a solicitat aplicarea legii privind o infracţiune mai gravă.

În cadrul ședinței pentru rejudecarea cauzei penale în partea individualizării pedepsei, participanții la proces s-au expus după cum urmează:

4.1 Procurorul a solicitat ca în privința inculpatului să fie aplicată pedeapsă prevăzută de art.190 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art.364/1 CPP, 80/1 CP, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 /zece/ luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

4.2 Inculpatul și apărătorul în interesele inculpatului au pledat pentru o pedeapsă mai blîndă.

5. Audiind poziția participanților la proces, reieșind din limitele judecării cauzei, instanța se va expune doar în latura pedepsei penale, expunînd următoarele.

5.1 Chestiuni privind individualizarea pedepsei.

Conform art. 61 Cod penal, (1) Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Ținînd cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

5.2 La stabilirea pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de prevederile art.7, 16, 61, 75 Cod Penal:

- sancțiunea art. 190 alin. (1) din Codul penal, prevede amendă în mărime de la 550 la 1000 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani, conform art.16 CP făcea parte din categoria infracţiunilor mai puțin grave,

-personalitatea inculpatului, anterior judecat: - -sentința Judecătoriei Bălți din 31.10.2011, art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, la închisoare pe un termen de 2 ani, cu aplicarea art.79 CP, fără privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a exercita o anumită activitate, în baza art.90 CP, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an; - sentința Judecătoriei Bălți din 15.04.2014, art.190 alin.(5) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe un termen de 3 ani. Conform art.84 alin.(4) CP și art.85 CP, la pedeapsă definitivă – 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe un termen de 3 ani, - sentința Judecătoriei Bălți din 26.03.2018 în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, aplicînd art.84 alin.(1), 85 CP, la 13 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul gestionării banilor și bunuriloe materiale pe un termen de 4 ani. Prin decizia CA Chișinău din 13.11.2019 condamnat în baza art.190 alin.(2) lit.c) CP, aplicînd art.84 alin.(1), 85 alin.(1), (2) CP, la 13 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa fancții și a exercita activități în domeniul administrării bunurilor patrimoniale pe termen de 4 ani; - sentința Judecătoriei Bălți din 06.10.2020 în baza art.190 alin.(4), 190 alin.(1), 190 alin.(1), aplicînd art.84 alin.(1) CP, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa fancții și a exercita activități în domeniul administrării bunurilor patrimoniale pe termen de 3 ani. Prin decizia CAB din 07.06.2022 în baza art.190 alin.(1), 190 alin.(4), aplicînd art.84 alin.(4) CP, la 11 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități în domeniul administrării bunurilor patrimoniale pe termen de 5 ani,

-a recunoscut vina în baza probelor din faza urmăririi penale, s-a căit sincer.

5.3 Conform art.76 CP, circumstanţe atenuante sunt: -recunoaşterea vinovăţiei.

Conform art.77 CP circumstanţe agravante n-au fost stabilite.

Totodată se atestă că, temeiuri pentru aplicarea prevederilor art.55, 79 CP instanţa n-a stabilit.

De asemenea, la stabilirea mărimii şi categoriei pedepsei instanța ia în consideraţie faptul că, inculpatul a fost anterior judecat de mai multe ori, inclusiv pentru infracțiuni similare.

Din considerentele indicate, avînd în vedere că inculpatul nu este la prima abatere penală, instanța consideră că pedeapsa inculpatului urmează să fie stabilită sub formă de închisoare.

Or, scopul pedepsei de reeducare şi de prevenire de săvîrşire de noi infracţiuni analogice sau similare poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei în formă de închisoare.

6. Conform prevederilor art. 80^1 Cod penal, (1) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare. (2) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracţiunile prevăzute la art.181^1–182, 239–240, 242^1, 242^2, 256, 324–335^1, 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare. Întrucît, inculpatul a depus cerere, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanţa de judecată urmează să-i aplice o pedeapsa în corespundere cu prevederile art.364^1 CPP și art. 80^1 CP.

Aplicînd prevederile art. 80^1 Cod penal, instanța constată limitele minime și maxime de pedeapsă cu închisoare prevăzute pentru art.190 al.1 Cod penal – de la 3 luni – la 2 ani 3 luni.

Reeşind din circumstanţele cazului şi ţinînd cont de scopul pedepsei penale, instanţa de judecată consideră că reeducarea şi corectarea inculpatului este posibilă doar prin stabilirea pedepsei cu închisoare, ţinînd cont că, inculpatul are antecedente penale nestinse, n-a făcut concluziile necesare, săvîrșind alte infracțiuni.

În opinia instanței, prin stabilirea acestei forme de pedeapsă va fi asigurat scopul legii penale cât și principiul umanismului art. 4 Cod penal, potrivit cărui legea penală nu urmărește scopul cauzării suferințelor fizice sau lezarea demnității umane, având doar scopul corectării celui vinovat în vederea prevenirii activității criminale.

7. În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal, inculpatul va executa pedeapsa în penitenciare de tip semiînchis.

Termenul pedepsei închisorii va curge din momentul pronunțării sentinţei.

8. Măsura preventivă.

Măsura preventivă în privința inculpatului în cadrul cauzei penale date n-a fost aplicată.

Inculpatul la momentul pronunțării sentinței se deține în instituție penitenciară, unde execută pedeapsa cu închisoare în temeiul altei sentințe - decizia CAB din 07.06.2022.

În situația dată instanța consideră că temei de aplicare a altei măsuri preventive nu este.

Or, o persoană condamnată în prima instanţă, fie că a fost sau nu în stare de arest pînă la acel moment, se găseşte în situaţia precizată de art. 5 parag. 1 lit. a) din Convenţia europeană, care autorizează privarea de libertate a persoanelor pe baza condamnării, chiar şi nedefinitive.

În susținerea soluției date se invocă p.62 din Hotărîrea Plenului Curţii Supreme de Justiţie a Republicii Moldova despre aplicarea de către instanţele judecătoreşti a unor prevederi ale legislaţiei de procedură penală privind arestarea preventivă şi arestarea la domiciliu nr.1 din 15.04.2013.

9. Instanța de judecată nu se va expune asupra cheltuielilor de judecată, corpurilor delicte, deoarece aceste chestiuni au fost soluționate prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 13.02.2025, menținută în acest sens prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Nord din 03.06.2025.

10. Cheltuieli de judecată nu au fost constatate.

11. În conformitate cu art.art, 384-385, 389, 392-395, 397, 436 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

GALII DUMITRU, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (1) Cod penal, se condamnă în baza acestei Legi, prin aplicarea prevederilor art.80[1] alin.(1) Cod penal, la pedeapsă cu închisoare pe un termen de 9 (nouă) luni.

În temeiul alin. (3) art. 72 Codului penal pedeapsa închisorii inculpatul va executata în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei închisorii va curge din momentul pronunțării sentinței, 13.11.2025.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la data pronunţării, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul Central.

Judecător Andrei GUȚU